

Radviliškis

RADVILIŠKIO RAJONO LAIKRAŠTIS MOTERIMS

Nr. 3 (5)

1992 m. vasario pirmoji pusė

Kaina 50 kap.

VASARIO 16-oji – LIETUVOS VALSTYBĖS ATKŪRIMO DIENA

LIEUVIŲ tauta už savo laisvę ir nepriklausomybę kovojo šimtmečius. Ypatingai šiose kovose ryškiai 1918 metų Vasario 16 diena. Į tą dieną Lietuvaėjo sunkiomis rusų okupacijos sąlygomis 122 metus.

1795 metais, po trečiojo Lietuvos-Lenkijos padalinimo, Lietuva atiteko Rusijos imperijai. Tik kairysis Nemuno krantas buvo priskirtas Prūsijai. Rusijos okupacijai lietuviai kaip įmanydami priešinosi. Pirmas sukilimas įvyko 1831 metais. Siame sukilime didvyriškai kovėsi ir sukilėlių kapitonas Emilija Pliaterytė. Cariniai budeliai sukilimą žiauriai numalšino. Nuo tos datos lietuviai pradeda skalčiuoti aukas už Tėvynės laisvę ir Nepriklausomybę.

Nežiūrint žiaurių okupanto represijų, laisvės šauksmas buvo stipresnis už mirties arba Sibiro katorgos baimę. 1863 metais Lietuva vėl pakyla į kovą su Rusijos okupacija. Tų metų sukilėlius Lietuvoje malšino generalgubernatorius M. Muravjovas-Korikas. Vėl ir vėl patraukė mūsų tautiečių voros į Sibiro katorgą. Už dalyvavimą sukilime Muravjovas-Korikas nužudė 129, į katorgą išsiuntė 972, į Sibirą nutrėmė 1427, į kitas Rusijos sritis 1529 žmones. Tačiau ir šios represijos nenumaldė laisvės troškimo. Lietuvoje, bėgant metams, vis daugiau atsiranda švietėjų, kurie kelia tautą į laisvės žygi. 1883 metais pasirodo pagrindinis leidinys „Aušra“, redaguojamas Jono Basanavičiaus. Knygnešiai, rizikuodami gyvybe ir savo asmenine laisve, iš Prūsijos į Lietuvą neša lietuvišką spaudą. 1886 metais nustoja eiti „Aušra“, Vincas Kudirka 1889 metais ima leisti „Varpa“, kuris žadina Lietuvą į laisvės žygi.

1905 metais į Lietuvą sugrįžta daugelis ištremtų veikėjų. Jų tarpe

Išlaisvinta Lietuva (dail. J. Zikaro skulptūra).

ir 25 metus užsienyje gyvenęs Jonas Basanavičius. Tų metų gruodžio 4–6 dienomis Vilniuje suauklamas lietuvių Seimas. Jame dalyvauja apie 2000 žmonių iš visos Lietuvos.

1914 metais rugpjūčio mėnesį kilo pasaulinis karas, o 1915 metais Lietuvą okupavo Vokietija. Pastarosios tikslai Lietuvoje nesiskyrė nuo Rusijos tikslų. Ji siekė Lietuvą prijungti prie Vokietijos. Vokiečių okupacinė valdžia neleido Lietuvoje organizuoti rinkimų, uždrausti buvo net susirinkimai. Vis dėlto 1917 m. rugpjūčio 1 d. Vilniaus lietuviai sušaukė susirinkimą, kuriame dalyvavo 5 vilniečiai ir 16 provincijos atstovų. Šio susirinkimo veiklą okupacinė valdžia užblokavo. Susirinkimas, pasivadinęs Organizaciniu ko-

mitetu, vis tik tęsė veiklą toliau. Komitetui pavyko iš vokiečių gauti leidimą suaukšti platesnės apimties konferencija. Iš Organizacinio komiteto, įvairioms partijoms priklausančių žmonių buvo sudarytas Atstovų sąrašas. Iš 264 atstovų 1917 metų rugpjūčio 18 dienos konferencijoje dalyvavo 214 žmonių.

Okupacinė valdžia neleido viešai skelbti konferencijos nutarimų. Tautos tarybą vokiečiai vertė pažadėti, kad ateityje Lietuva su Vokietija sudarys karinę-ekonominę sutartį. Sunkios derybos su vokiečiais sukėlė nesantaiką pačioje Lietuvos Taryboje. Po kurio laiko ir patys Tarybos nariai įsitikino, kad vokiečiams rūpi ne Lietuvos nepriklausomybė, o gauti iš Tarybos pažadus apie būsimą sąjungą su Vokietija. Tuos pažadus vokiečiai naudojo kaip priedangą savo tikslams derybose su Rusija. Apie Lietuvos nepriklausomybę Berlynas nenorėjo ir girdėti.

Lietuvos Taryba, matydama, kad susiskaldymas neatneš Lietuvai laisvės, rado savyje jėgų susivienyti. Šis susivienijimas ir buvo apvainikuotas 1918 METŲ VASARIO 16 DIENOS LIETUVOS NEPRIKLAIMSOMYBĖS PASKELBIMU.

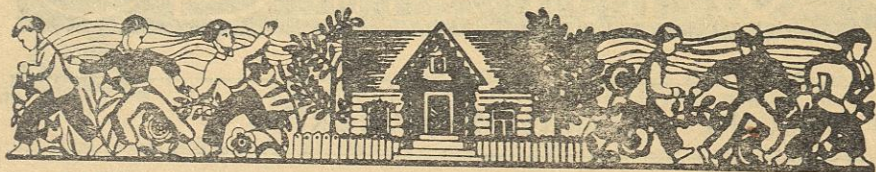
Taip po 122 metus trukusios Rusijos okupacijos Lietuva pagaliau nusimetė svetimųjų jungą.

Zigmas SILEIKIS

Už Tėvynę.

KAIP PAVADINSI — NEPAGADINSI. AR TIKRAI?

Radviliškio civilinių aktų biure praėjusiais metais įregistruoti 334 naujagimiai mieste ir 560 — rajone. Tikslios statistikos, kiek iš jų berniukų ir kiek mergyčių, — nėra.

Kaip informavo šio biuro vedėja A. Masiukienė, pirmasis lietuviškas gimimo liudijimas įteiktas sausio 9-ąją. Jis išduotas Akvilei Latonaitei.

Naujasis liudijimas nuo senojo skiriasi ir tuo, kad jame nėra tėvo vardo, bet iš karto įrašoma, abiejų tėvų žodiniu tarpusavio sutikimu, tautybė. Dėl to, registruojant kūdikį, turi dalyvauti abu tėvai.

Kokie vardai duoti mažyliams mieste?

Patys populiariausi mergaičių vardai — Kristina ir Viktorija. Jų įregistruota po dešimtį. Agnė, Ieva, Monika užima antrąją vietą — po devynias. Saukiamos Justinomis, atsilieps aštuonios, Sandromis — septynios, Aistėmis ir Simonomis — penkios, Eglėmis ir Gintarėmis — keturios mergaičiukės. Po tris buvo Brigitų, Dovilių, Gabrielių, Laimų, Žiedūnių, po dvi — Gretų, Indrių, Linų, Vaidų ir Virginijų.

Toliau — didžiausia įvairovė. Danutė ir Kamilė, Auksė ir Deimantė, Vita ir Karolina, Ema ir Karina, Alma ir Vilma, Ineta ir Iveta, Guoda ir Rasuolė...

Saraše aptiksime Teresę, Ugnę ir Urte, Aušrą ir Mildą. Iš visų naujagimių tik viena mergytė gavo du — Liucijos ir Justinos — vardus. Matyt, dvivardžiams tėvams įgriso dvigubas įvairių „popierių“ pildymas, ir to nelinki savo vaikams.

Iš berniukų vardų „prizininkai“ — Mantas ir Edvinas — po septynis. Dokumentuose po šešis Deividus ir Tomus, po penkis — Justus ir Donatus, keturi Aurimai, po tris Audrius, Justinus, Tadas. Pradeda darytis populiarius mūsų didžiųjų

kunigaikščių vardai: penki gavo Gedimino, trys — Vytauto vardus. Yra ir Kęstutis, Mindaugas bei Sarūnas.

Buvęs mūsų tėvų mėgstamas vardas Jonas, atodo. Vėl pradeda atgauti savo populiarumą: iš pernai mūsų rajone gimusiųjų — trys Joniukai. Petras — tikrai vienas.

Keletas vardų pasikartojo po du sykus: Linas, Andrius, Karolis, Tautvydas, Vilius, Paulius, Rytis, Ernestas, Marius, Giedrius...

Kai kurie berniukai gavo retesnius, neįprastus vardus. Tai Airidas, Benjaminas, Edgaras, Norbertas.

Devynioms Ievutėms teko... tik vienas Adomėlis. Tačiau šiaip „porinių“ vardų nemaža: Justina — Justina, Aistis — Aistė, Ernesta — Ernestas, Karolis — Karolina, Lina — Lina, Tomas — Toma, Zyd-rūnas — Zydrūnė...

Labai panašūs vardai suteikti ir mūsų rajono apylinkėse. Beveik kiekviename saraše — populiariai Sandra ir Tomas, Kristina ir Karolina, Mantas ir Audrius, Ieva ir Eglė, Deivydas ir Rytis... Tik, kadangi apylinkėse mažylių žymiai daugiau, ir vardų galima rasti įvairesnių. Tai Dženita, Ridmantė, Sebastijonas, Irminta, Rozvita, Domantas. Ir „kunigaikščių“ daugiau: penki Mindaugai, po keturis Kęstučius ir Vytautus, trys Gediminai, du Žygimantai.

Vardai visi gražūs, dauguma tautiniai. Labai džiugu, kad atgimstančioj Lietuvoj tautinių vardų vis daugėja. Tačiau pastebėta ir kita tendencija — „vakarėjimas“, nors Džonių ir Džordžių dar nepasirodė.

Kartais jauni tėvai savo pirmagimiui ieško kuo įmantresnio, kuo madingesnio vardo. Kartais net persistengia, užmiršta, kad mada — laikinas dalykas, o vardas — visam gyvenimui. A. ČESNULEVICIENĖ

VASARIO 13 —
KOVO 12

VANDENIS

Horoskopą sudarė Indijos astrologas L. P. Šaudžis. Atkreipiamė dėmesį, kad šis astrologas naudojo Narjamo sistema, todėl datos šiek tiek skiriasi nuo priimtų Vakarų šalyse.

Vyrai protingi ir teikia pirmenybę tokioms pat partnerėms. Kaip partneriai — įdomūs, bet gyventi su jais nelengva. Būna kaprizingi. Jie turi daug pažįstamų ir draugų. Meilėje stengiasi būti kompanijonu arba draugu. Jeigu jūs dėl kokių nors priežasčių jiems neįtiksite, gali pakeisti savo požiūrį į jus. Kai kurie pirmenybę teikia romantiškai meilei, o savo personalui reikalauja padidinto dėmesio. Dažnai šalti, stengiasi nerodyti savo jausmų.

Moterys, gimusios po šiuo ženkle, neeilinės. Jeigu suvoks, kad partneris neatitinka idealo, nedelsdamos išsirinks kitą. Beje, šeimyniniam gyvenimui jos tinkamos, nes švelnios ir vertina jaukumą. Dažniausiai jos kantrios ir paklusnios, nors kai kurias traukia nepaprasti nuotykių. Turi gerą intuityją. Jos gražios ir jausmingos.

Vandenio akmenys — safyras, tamsus gintaras, opalas. Spalvos — ultramarinas ir pilkai violetinė.

Vasario mėnesį gimusių akmenys — ametistas, onksas. Gimusių „po Vandenio žvaigždynu“ — akvamarinas.

Nuo seno ametistas buvo laikomas akmeniu, padedančiu tvardyti ir slopinti aistras; jį nešiodavo davusieji kokių įžadų. Romos popiežiaus ir kardinolų žieduose visada žėri ametistas.

MINTYS IS MALDOS

NETURĖK KITŲ...

Ačiū Dievui, Jahvei, Alachui, Krišnai ar kam kitam iš daugybės dievų, Lietuva, bent oficialiai, niekada nebuvo teokratinė valstybė: valdžia joje visais laikais priklausė ne vienintelės valstybinės religijos dvasininkijai, kitų konfesijų nedraudė, jų išpažinėjų nepersekiojo. Lietuvoje nuo pat jos valstybingumo pradžios buvo toleruojamos visokios religijos, jų atmainos. Todėl dabar nieko nestebina šalia didingų bažnyčių stūkstančios apvalabonės cerkvės, lieknus minaretus keliančios mečetės, rimtimi ir susikauptimi dvelkiančios sinagogos, katalikų akimis, tuščios — be šventųjų statulų, paveikslų, puošnios atributikos, iškilmingų ceremonijų — refor-

matų kirchės ar visai neišvaizdūs kitų tikėjimų maldos namai.

Iš visų jų į Aukštybes kyla maldavimai užtarti, padėti, pagelbėti, prašymai sveikatos, paramos, sėkmės. Ir nėra jokios abejonės, kad greta tų grynai individualių, asmeniškų intencijų lūpomis ir širdimis prašoma ir vienos bendros visiems dovanos — palaimos, gražios ir ramios ateities Laisvajai Lietuvai.

Malda daug gali. Tačiau Lietuvai šiuo sunkiu metu reikia ne vien Dvasios. Ar visi pasiryžę, galim ant Tėvynės altoriaus aukoti savo darbus, savo vargus, sunkumus, nepriteklus, aukotis patys?

Ora et labora!

Melskimės kiekvienas savam, dirbkime vienai visų — Tėvynei Lietuvai.

J. M.

SPAUSDINAME dar vieną ištrauką iš K. Stojanovos knygos „Vanga“, kurią netrukus nedideliu tiražu išleis „Radvilaitė“.

1942 metais pas Vangą ėmė svečiuotis mokytoja Marija Gaigurova, ir abi seserys su ja susidraugavo. Marija turėjo keturias dukteris ir du sūnus-dvynukus, kurie tuo metu tarnavo armijoje. Vanga dažnai sakdavo: „Teta Marija, mano sesuo

tikinęs, kad Vanga turi tikrą Dievo dovaną, Borisas Gaigurovas jos pasitelavo apie savo dviejų brolių likimą. Jie 1921 metais išvykę į užsienį, ir niekas nežinojo, kas jiems nutikę. Vanga atsakė: „Steriu — kapuose, o Nikola gyvas. Aš jį regiu. Jis dideliame mieste Rusijoje. Ten jis mokėsi. Tapo mokslininkas. Dabar jis kitoje vietoje. Jis belaisvis, lageryje. Nesijaudink, pavasarį jis atvažiuos. Bus apsirengęs pilkais rūbais, turės

VANGA

Liubka taps tavo marčia — ji ištėkės už vieno iš tavo dvynių.“ Po kiek laiko Liubka susipažino su Stojanu (vienu iš dviejų Marijos sūnų) ir jie susituokė. Beje, tai buvo mano tėvai.

Marijos Gaigurovos vyras Borisas irgi buvo mokytojas. Tai — išsilavinęs, labai inteligentiškas žmogus. Jis mokėjo aštuonias kalbas, puikiai griežė smuiku, tapė ir mėgo matematiką. Išauklėtas grynai materialistine dvasia, jis nelabai tikėjo pranašystėmis ir kartą, kai Vanga viešėjo pas juos, sumanė patikrinti jos sugebėjimus. Jis paklausė: „Ar žinai, kas atsitiko su mano tėvo, kurį turkai nužudė 1912 metais prie Melniko miesto, palaikais?“ Vanga patarė Melnike surasti kažkokį Petrą, kuris buvo tų įvykių liudininkas ir galės smulkiai papasakoti, kaip viskas vyko. Po kurio laiko mokytojui pasitaikė proga patekti į Melniką. Surado Petro šeimą, bet šis buvo jau miręs. Bet apie tai žinojo jo sūnus ir viską papasakojo svečiui.

Boriso Gaigurovo tėvas buvo šventikas, Melnike žinomas bulgarų švietėjas. 1912 metų spalio mėnesį turkai jį suėmė ir žvėriškai nužudė. Ramybėje nepaliko netgi jo palaičių: iškasė iš kapo ir išdrabstė, o į jų vietą primetė arklio kaulų.

Sužinojęs teisybę apie tėvą ir įsi-

du lagaminus“.

Mano senelis šikart nusivylė Vangą: jis negalėjo tuo patikėti.

Tačiau vieną puikų 1943 metų pavasario rytą pavairgęs keliauninkas sustojo prie Boriso Gaigurovo namų. Jis buvo apsirengęs pilku kostiumu, šalio jo ant žemės stovėjo du lagaminai. Niekas jo nepažinojo. Netgi Borisas, kuris išėjo iš namų ir prakalbino nepažįstamąjį. Bet tai iš tiesų buvo jo jaunesnysis brolis Nikola, kuris po 22 metų grįžo į tėvynę. Jis patvirtino viską, ką buvo sakiusi Vanga.

...Abu Boriso Gaigurovo broliai buvo komunistai, juos bulgarų valdžia persekiojo ir jie buvo priversti išvykti užsienin. Nikolai pavyko laivu slapta nuplaukti į Odesą. Mokėsi. Tapo inžinieriumi elektriku. Statė elektrines daugelyje sąjunginių respublikų. Vokiečiams užpuolus TSRS, Nikola kariavo, pateko vokiečiams ir nelaisvę, pabėgo iš lagerio, slapstėsi. Jam pavyko prisijungti prie Berlyne dirbusios bulgarų grupės. Įtikino vokiečius, kad jis — bulgaras, o Bulgarija tuo metu buvo oficiali Vokietijos sąjungininkė, gavo tikrus dokumentus ir grįžo namo. Beje, ir Nikola buvo nustebintas ne mažiau už brolių, kaip tiksliai Vanga nusakiusi jo gyvenimą Tarybų Sąjungoje ir Vokietijoje.

PRIEVARTA

Vis didėja nusikalstamumas. Bais vakarais išėiti į gatvę, nesaugu namuose. Ypač moterims. Seksuali- nę prievarta tarp sunkių nusikaltimų prieš asmenybę užima antrą vietą.

JAV komitetas „Moterys kovoje su išpreiartavimo grėsme“ išleido moterims atmintinę, kurioje pateiktos rekomendacijos, kaip apsisaugoti nuo nusikaltėlių, tarp jų — ir prievartautojų. Gal ir jums, mielosios skaitytojos, šie patarimai padės būti budrioms ir nesutrikti užpuolimo atveju.

1. SAUGUMAS NUOSAVUOSE NAMUOSE

Niekuomet nepalikite raktų po kilimėliu, pašto dėžutėje ar bet kurioje vietoje, kur piktadarys jį galėtų lengvai surasti.

Vakarais gerai apšvieskite įėjimą. Duryse įstatykite patikimas spynas, tvirtus skląščius.

Patikrinkite, ar gerai užsidaro langai. Ant palangių sustatykite gėlių vazonėlius ar kokius kitokius daiktus, kurie su trenksmu nukristų, jei kas bandytų atidaryti langą. Prie langų galima pritvirtinti ir skambučius.

Krūmai palangėse — gera priedanga nusikaltėliui. Jų tankmėje jis gali patykoti palankaus momento.

Jeigu jūs namuose viena, niekuomet neatidarykite durų, kol neįsitikinsite, kas už jų stovi. Prieš atidarydamos duris, nesivaržykite paprašyti, kad laiškinkas, santechnikas, koks kitas darbininkas parodytų dokumentus.

Niekuomet nelaikykite matomoje vietoje durų daiktų, kuriuos būtų galima panaudoti kaip ginklą. Dauguma piktadarių (įskaitant prievartautojus) neina į namus su ginklu, o deda viltis į jūsų nuosavus virtuvinius peilius ar kitus daiktus, kuriais būtų galima grasinti.

Jeigu jūs namuose ir nenorite užsitarinti durų (sakykime, lauke žaidžia vaikai), pritaisykite prie durų skambutį, kuris signalizuotų, kai atidaromos durys. Tuomet niekas — vaikai, kaimynas, vyras ar piktadarys — neužklups jūsų netikėtai.

ABIEJOSE PREKYSTALIO PUSĖSE

Kasdienės eilės tapo kasdieniniu mūsų darbotvarkės punktu. Eini talonų maistui — stovėk, perki už tuos talonus cukrų ir sviestą — ir vėl stovėk ir stovėk... Mūsų moterys — dažniausiai juk jos aprūpina šeimą produktais — kantrios, tykiai, ramiai stovi, gododamos savo nelinksmas godas, laukia pusvalandį ar valandą, kad nusipirktų pilstomos grietinės, litrą pieno, pusę sūrio, gabalą dešros...

Mes suprantame pardavėjas — joms kasdien vis daugiau darbo, jos pavargsta nė kiek ne mažiau, negu

mes šioje prekystalio pusėje. Vis mažiau fasuotų produktų, beveik viską tenka sverti; atsirado pilstomo pieno ir grietinės; parduodant pieną buteliuose, būtina iš pirkėjų paimti tuščius. O čia dar talonai, „vagnorėliai“ — dvigubas skaičiavimas, ir reikia neapsirikti, teisingai suskaičiuoti, atiduoti gražą. Taigi, labai nelengva ir joms, pardavėjoms. Pirkėjos stengiasi jas suprasti, ir eilėje retai kada kyla triukšmas ar konfliktas.

Tačiau labai norėtusi, kad retkarčiais pardavėjos suprastų ir mus, ge-

riau organizuotų darbą. Juk ne retai būna — susidaro ilgiausia eilė prie pilstomo pieno, o dviejose kaso- se pardavėjos sėdi be darbo; daugybė žmonių prie dešros, ir nė vieno pirkėjo ką tik pabrangintos mėsos skyriuje ir pan. Taip norėtusi, kad, pavyzdžiui, tokiu atveju pieną pilstytų ir grietinę svertų dvi, o kasoje sėdėtų tik viena prekybininkė. Kartais taip ir būna — kai pirkėjos pasikviečia.

Supraskime vienos kitas — tuo palengvinsime ir savo, ir kitų gyvenimą.

J. TOMKIENĖ

KANONAS BARBORAI

Manoma, kad Barbora Radvilaitė gimė maždaug 1522 metais. Taip skaičiuojant, šiemet minime jos 400 metų jubiliejų.

KANONAS graikiškai reiškia taisyklę. Muzikoje tai — forma, kai keli balsai atlieka vieną ir tą pačią melodiją, ištraukdami griežtai vienas paskui kitą.

Vilniuje, Menininkų rūmuose, įvykusiame kanone Barbora Radvilaitė istorikas Alfredas Bumblauskas, poetė Judita Vaičiūnaitė, literatūros kritikas Algirdas Samulionis, aktorai Rūta Staliliūnaitė ir Kęstutis Genys, senovės muzikos ansamblis „Bancetto musicale“ reiškė pagarbą ir meilę didžiajai Karalienei savo profesijai būdingomis formomis, pranešdami daug konkrečių ir naujų faktų bei informacijos.

Vakare išgirdome, jog trylikmetis Adomas Mickevičius mokykliniame spektaklyje Naugarduke yra vaidinęs Barbora Radvilaitę. XX a. pabaigoje, kai vyrai vis dažniau yra kaltinami sukūrę vyrų istoriją, Barbora Radvilaitė pradėta žiūrėti kaip pirmąją Lietuvos moterį, įėjusią istoriją dėl savo charakterio. Zygmantas Augustas ir Barbora — tai pirmieji Renesanso žmonės Lietuvoje, — buvo pabrėžta emocionalių A. Bumblausko kalboje, kuriai susirinkusieji nepagailėjo plojimų.

„RESPUBLIKA“

Kalba mūsų mažieji

— Mama, ar žinai, kam vaikų darželyje reikalingi langai?

— O kam gi?

— Kad matytųsi, kieno mama ateinat!

***

Vaikas, rodydamas į ką tik papiltą, dar volų neprispaustą asfaltą:

— Mamyte, šito kelio dar neišprosino?

***

— Mama, kai aš dar neturėjau dantų, ar turėjau liežuvį?

***

Mama kreipiasi į Daivutę:

— Aš tau jau sakiau: nevalgyk neplauto obuolio! Susirgsi.

— Mamyte, aš ir nevalgau, aš tik laičau.

***

Senelis:

— Gediminai, nevaikščiok basomis kojomis!

— Aš einu tik ant pirštų galų.

***

Lina, žiūrėdama į debesis, sušunka:

— Žiūrėkit, danguje vilkas!

Kai vaikai subėgo pažiūrėti, sako:

— Nuplaukė...

***

— Žaibas danguje pramušė skylę, todėl ir pradėjo lyti...

KNYGYNUOSE

Užsisakiusieji „Pasaulinės literatūros biblioteka“ kviečiami atsiimti 11-ąją knygą — H. Sinkevičiaus „Quo vadis?“, vieną iš pačių geriausių šio lenkų klasiko romanų; 10-ąją knygą — S. Andersono „Apsakymai“ ir E. Hemingvėjaus „Kam skambina varpai“.

Knygą „Prašė neverkti“ surinko ir parengė Vytautė Zilinskaitė. Tai dokumentinė laiškų knyga apie tragiškus Lietuvos vaikinių likimus būtinajame sovietų karinėje tarnyboje. Kai kurie knygos puslapiai — lyg kadrai iš siaubo filmo. Sunku patikėti, jog visa tai dėjosi XX a. antroje pusėje. Karininkų aplaidumas ir nesąžiningumas, nerūpestingai paruošti manevrai, netvarka kareivinėse, beprasmis muštras, peraugęs į sadizmą, „senių“ savivalė, sunkios klimato sąlygos, prastas maistas ir dar prastesnis medicininis aptarnavimas — štai svarbiausios priežastys, dėl kurių kareiviai sugriždavo cinkuotuose karstuose ar likdavo dūlėti svetimoje žemėje...

A. SAVICKIENĖ

SVEIKINAME

Jubiliejaus proga nuoširdžiai sveikiname

Geriną MARGAITIENĖ,

Geros Jums sveikatos, skėmės, laimės, mieloji Germal

Lietuvos Moterų Draugijos
Radviliškio rajono taryba

IS VISUR APIE VISKĄ

Kiekvienas pagal save

„Išnuomojamas vyras! Jeigu jūsiškis labai užsiėmęs ar pavargęs, nepajėgia patenkinti jūsų šeimyninių poreikių ir pageidavimų, skambinkite Kolinui“. Ką jūs pagalvotumėte, perskaičiusi tokią skelbimą? Deja, dauguma vieno Pietų Afrikos laikraščio skaitytojų pagalvojo tą patį. Ir visiškai ne tą, ką turėjo omenyje

Durbano miesto buitinės technikos specialistas Kolinus Cendleris.

Meistrui pasipylė skambučių srautas. Tačiau skambino anaipol ne norinčios, kad sutaisytų mėsmalę, sulčių spaudimo mašinėlę, lygintuvą. Teisingai skelbimą suprato tik trys iš dviejų šimtų skambinusių.

„Aš pavargau aiškinti šeiminin-

kėms, kad pasirošęs aptarnauti jų šeimos prietaisus, o ne jas pačias“, — beviltiškai prisipažino Kolinus. Padorus šeimos galva, norintis dirbti tik rankomis, buvo priverstas diena diena klausyti pasiūlymų, verčiančių rausti.

Keista, bet į skelbimą atsiliepė nemaža ir stipriosios lyties atstovų. Labai užsiėmę ar pavargę, nepajėgiantys patenkinti savo gyvenimo palydovių poreikių ir pageidavimų, jie džiaugėsi, manę suradę sau dublerį.

„ECHO PLANETY“

Leidėjas — Lietuvos Moterų Draugijos Radviliškio rajono tarybos įmonė „Radvilaitė“. SL 1193. Tiražas 500 egz.

Redaktorė
A. CESNULEVIČIENĖ

Spauda — iškilioji, apimtis 0,5 sp. lanko. Rinko ir spausdino Radviliškio valst. spaustuvė. Užsakymo Nr. 255.

Adresas: Radviliškis, Gedimino g-vė Nr. 8, tel.: 5-10-93, 5-41-41. Skambinti darbo dienomis 11—12 val.